

De Geest bezielt mensen!

Liturgiesuggesties:

Gezang 255: 1 en 2

Gezang 255: 3 en 4

Handelingen 2: 14-21

Psalm 95: 1, 2 en 3 OB

Na verkondiging: Gezang 399: 1 en 3

Psalm 121: 1 en 4 OB

Gezang 456:3

*

Gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, jongens en meisjes,

Peter wel eens gezien?

Op de t.v. kom je hem af en toe tegen.

Jonge, vlotte vent.

Haar in een staartje in z'n nek of loshangend over z'n schouders.

Zomaar ergens in een drukke winkelstraat praat hij met jongeren.

Niet opdringerig, maar wel direct.

Dat spreekt aan, blijkbaar, want de meesten willen best even blijven staan om naar hem te luisteren.

Dat zal ook wel te maken hebben met zijn creativiteit, denk ik.

Altijd heeft hij wel iets onverwachts, iets dat boeit.

'Bid jij wel eens?', vroeg-ie laatst aan een stel jongeren.

Logisch dat de meesten 'nee' zeiden.

Als tweederde van de Nederlandse jongeren onkerkelijk is - zoals laatst uit een enquête bleek - kun je verwachten dat de meesten die je op straat tegenkomt, op zo'n vraag ... 'nee' zullen zeggen.

'Bidden? Nee, nooit!'

'Echt niet?'

'Nee, echt niet!'

'Ook nooit eens een schietgebedje?'

Kijk, dat was nou weer slim.

Want onkerkelijk of niet, toch houdt de helft van de Nederlandse jongeren zich - op de één of andere wijze - wel met het geloof bezig.

Dat bleek uit diezelfde enquête.

'Nou ja ... soms, als er wat gebeurt, dan zeg ik wel eens: 'O God ...'

'Een schietgebedje dus.'

'Ja, als je 't zo noemen wilt ...'

Peter haalt een kinderpistooltje te voorschijn.

'Ik heb een schietgebedje bij me.

Wil je het zien?'

Hij haalt de trekker over.

Er komt een soort vlaggetje uit de loop te voorschijn.

Met daarop: SCHIETGEBEDJE.

'Da's een goeie', zegt een meisje.

'Mag ik dat van je hebben?'
'Jawel', zegt Peter, 'maar eerst nog één vraag.
Weet je dat God een telefoonnummer heeft?'
'Jááá! Kom nou!'
'Nee, ècht. En jij krijgt dat pistooltje van me als jij belooft dat je Hem vanavond opbelt. Goed?'
'Wat is het nummer dan?'
Schrijf het maar voor me op.'
'Hoeft niet! Je kunt het zo wel onthouden:
Vijf maal vijf ...'
'Vijf maal vijf ... Ja, 't zal well!'
'Toch is het zo! Kijk maar.'
Peter laat de vijf vingers van z'n ene hand zien - dan die van de andere.
Hij vouwt dan de vingers van de ene hand tussen die van de tweede.
'Zie je wel? Vijf maal vijf!'

Misschien vind u het vreemd om op die manier jongeren even staande te houden en aan het denken te zetten.
Maar Peter dóet het dan toch maar.
En ze blijven nog staan óók!
Eigenlijk lijkt Peter wel een beetje op een naamgenoot van hem.
Die heette Petrus, maar dat is hetzelfde.
Petrus wist ook de mensen te boeien.
Er waren er die dachten dat hij dronken was.
Net als de andere mensen die bij hem waren.
En ze bleven staan om naar die rare visser en z'n vrienden te kijken.
Maar toen hij hen aansprak, raakten ze gevangen door wat hij zei!

Je vraagt je af waar dat nou in zit.
Bij Peter zo goed als bij Petrus.
In een drukke winkelstraat jongeren aanspreken over God, -over Jezus - dat is toch onbegonnen werk?
Geloof je nou werkelijk dat dat wat uithaalt?
Of ... als ongeletterde visser duizenden mensen toespreken, vertellen dat iemand - die ze zeven weken geleden zelf ter dood hebben zien brengen - door God uit de dood is ópgewekt ...
Dat is toch iets om je schouders over op te halen en ge-woon verder te gaan?
En toch ...
Toch zijn er jongeren die aan het denken worden gezet.
Via een kinderpistooltje en twee gevouwen handen: vijf maal vijf.
En toch waren er op één dag - de eerste Pinksterdag - drieduizend mensen die door de woorden van Petrus tot geloof in Jezus kwamen.
Zou het geheim misschien daarin liggen, dat Peter en Petrus door dezelfde Geest bezield werden - de Geest met een hoofdletter?

*

De Geest bezielt mensen!
Dat is het thema van de preek van vanmiddag.
De Geest van Pinksteren bezielt mensen!

De Geest van Jezus, zou je ook kunnen zeggen.
Want Jezus legt met zijn Geest beslag op mensen.
Bezielt hen.
Legt zijn ziel, zijn Geest in hen.
Hoe Hij dat doet?
Hun eigen gaven, zeg maar: hun sterke kanten, daar waar ze goed in zijn, schakelt Hij in ... in het grote geheel van Gods plan met hun leven.
Zelfs in Gods grote plan met deze wereld.

Bij Peter is dat zijn creatieve vermogen om dingen te bedenken die jongeren áánspreken.
En bij Petrus zal het zijn krachtige persoonlijkheid zijn.
Want Petrus ... die was altijd haantje de voorste.
Heb je al een idee hoe de Geest van Christus u en jou inschakelt in dat grote plan van God?

Bij de één kan het de gave van de gastvrijheid zijn. \Of de hartelijkheid.
Of het kunnen luisteren naar anderen.
Bij weer een ander de gave van de muziek.
Of van het leiding geven aan een groep.
Of van ... nou ja, kijk je eigen leven er maar eens op na.
Wat zijn uw sterkste kanten?
Waar ben jij - om zo te zeggen - goed in?
Machtige gedachte toch, dat Jezus - door zijn Geest - u en jou en mij juist wil inschakelen bij het uitvoeren van zijn plan?
U?
Jawel. Ook u.
En jou. En die jongeren daar in de winkelstraat en in hun scholierencafé.
Waar ze méér over het geloof praten dan veel ouderen wel weten.
God wil u en jou en mij ... inschakelen bij zijn plannen met deze wereld.
Hoe ik dat weet?

*

We vieren, broeders en zusters, jongelui, vandaag weer het Pinksterfeest.
Het feest dat begon in Jeruzalem.
Het feest dat mensen in beweging zet.
Het feest waarop mensen bezield worden.
Het is iets machtigs wat daar gebeurt in Jeruzalem.
Er komen dingen op z'n kop te staan.
Er ontstaat een beweging in mensen.
Een stormachtige beweging, die uitwaaiert over Jeruzalem, over Israël, buiten Israël, over de gehele wereld.
Pinksteren is het feest van God, van Jezus Christus, die mensen bezielt, een nieuwe Geest bij hen inblaast.
Ongeletterde, eenvoudige mensen worden bezield door de Geest van Christus.
Bange mensen gaan de straat op ... en vertellen het grote nieuws van het sterven en de opstanding van Jezus Christus.
Pinksteren zegt: Er is hoop, er is leven.
Want Hij leeft, Jezus Christus, de opgestane HERE.

Pinksteren zegt: Er is een nieuw begin mogelijk voor allen die opnieuw willen beginnen.

Pinksteren zegt: Bij Jezus ontvangen we een nieuwe Geest.

Een Geest van vreugde, van geloof, van hoop en van toekomst?

Is dat waar?

Broeders en zusters, jongelui, mensen ervaren het wanneer zij zich in het Pinkstergebeuren laten betrekken.

De Geest van Pinksteren bezielt mensen!

"... en zij begonnen te spreken ... zoals de Geest hun gaf uit te spreken."

Daarmee begint het feest van Pinksteren.

Mensen worden geïnspireerd, aangevuurd ... om te gaan spreken.

Mensen komen in beweging ... om Gods grote daden te verkondigen.

En die beweging gaat door, onweerstaanbaar!

De beweging van de verkondiging van Gods grote daden.

Op Pinksteren wordt er verkondigd, wordt er gepreekt.

De prediking van Gods grote daden.

Gods gróotste daad toen Hij Zichzelf in mensenhanden gaf ... Jezus, de Christus.

Het paste in Gods plan met onze wereld.

Hij heeft zijn eigen Zoon ervoor zien sterven.

En Hij heeft Hem weer opgewekt uit de dood.

Om ons leven, dat van u en van jou en van mij, weer zin te geven, een doel.

En toen kwam de Geest, om mensen te bezielen, en in te schakelen.

Om hun het gelóof te geven - want Hij weet dat we dat van onszelf niet opbregneg, om te geloven.

Maar Hij wil het ons geven!

En Hij gebruikt er mensen voor.

Hij schakelt hen er bij in.

Met hun eigen gaven.

Mensen als Peter, als Petrus.

Mensen die kunnen praten en mensen die kunnen zingen en mensen die kunnen luisteren.

En niet te vergeten ... mensen die hun handen kunnen vouwen.

Vijf maal vijf.

*

God bezielt mensen!

Dat is het wonder van Pinksteren.

Het gebeurt. Daar en toen!

Maar ook hier en nu.

Mensen veranderen.

Mensen gaan geloven.

Volgende week: het ja-woord van zeven jongelui die belijdenis zullen doen.

Mensen komen tot nieuwe initiatieven.

Mensen worden vernieuwd in hun denken en in hun levensstijl.

Mensen ontdekken een andere werkelijkheid:

De wereld van God.

Het Koninkrijk der hemelen.

De hemel gaat op Pinksterfeest open:
De Heilige Geest daalt neer.
Op aarde. In mensenharten. In mensenlevens.
De profetie van Joël gaat in vervulling.

"En het zal zijn in de laatste dagen, zegt God, dat Ik zal uitstorten van mijn Geest op alle vlees;
en uw zonen en uw dochters zullen profeteren,
en uw jongelingen zullen gezichten zien,
en uw ouden zullen dromen dromen:
ja, zelfs op mijn dienstknechten en mijn dienstmaagden zal Ik in die dagen van mijn Geest uitstorten en zij zullen profeteren."
Als, broeders en zusters, jongelui, de Heilige Geest wordt uitgestort, dan gebeuren er wonderen en tekenen.
Dat zien we hier gebeuren.
Jong en oud komen in beweging.
Mannen en vrouwen worden door de Heilige Geest be-zield.
Waar de Geest van Pinksteren gaat werken, komen alle geslachten, komen de einden van de aarde, komen alle generaties in zicht
Een nieuw volk van God wordt geboren!
De gemeente van Jezus Christus!

In die gemeente legt de Geest beslag op een ieder.
Professor Versteeg heeft daar een aardig artikel over geschreven dat mij vorige week door iemand van de gespreksgroep Aldlân/Nylân werd aangereikt.
Ik vond het artikel trouwens terug in de bundel:
'De Geest schrijft wegen in de tijd.'
Het aardige van dat artikel is dat Versteeg het Pinkstergebeuren vergelijkt met het gebeuren rondom het volk Israël bij de Sinai.
De stormwind van de Sinai komt met Pinksteren in het huis waar de discipelen bijeen zijn.
En het vuur van de Sinai zette zich nu zelfs óp een ieder van hen.
Was er bij de Sinai een grote afstand tussen God en zijn volk ... met Pinksteren valt ieder afstand tussen God en mensen weg.
Zo wordt in Jeruzalem, in de pinksterzaal, een nieuw volk van God geboren.
De Geest van Pinksteren legt beslag op levens van men-sen.
Daar waren spontaan reagerende mensen bij ...
En er bevonden zich heel bedachtzame mensen onder hen.
Er waren mensen met een optimistische kijk bij ...
En er waren mensen met een meer pessimistische kijk bij.
Ook wat hun achtergrond en hun levenservaring betreft, verschilden ze allemaal van elkaar.
Zelfs verschilden ze in de beleving van hun geloof van elkaar.
Er was niemand die precies gelijk was aan een ander.
Allemaal hadden ze iets eigens.
Aan niemand ging de Geest voorbij.
De Geest doofde daarbij het eigene van ieder niet uit ...
Maar deed dat eigene juist opvlammen.
De Geest verbond wel aan anderen, ... maar perste niet in het harnas van anderen.
Iedereen had zo zijn eigen ervaringen met het komen van de Geest in z'n leven.

Ieder had - zeggen wij - zo zijn eigen verhaal en beleving van z'n geloof.
Want de Geest houdt rekening met wie we zijn.

Wat ons bepaalt.

Daarom ... we hoeven niet allemaal als Peter of als Petrus te zijn.

Niet een ieder van ons is zo creatief als Peter of zo welbespraakt als Petrus.

Maar wel worden wij - op onze eigen wijze - ingeschakeld in de gemeente als het lichaam van Christus, als het nieuwe volk van God.

Kijk nog maar even naar wat er gebeurt in die pinksterzaal in Jeruzalem.

Petrus preekt: 'Nu gaat in vervulling wat Joël mocht profeteren: De Geest wordt uitgestort op alle vlees.'

Zonen en dochters komen tot profeteren.

Jongelingen ontvangen gezichten, zoals ouden dromen dromen.

Zelfs op slaven en slavinnen wordt de Geest uitgestort, zodat zij gaan profeteren.

Alle verschillen in leeftijd, geslacht en sociale positie kunnen geen belemmering meer vormen voor het functioneren binnen de gemeente.

Of om het met de woorden van ds. Op den Velde te zeggen:

Toen jongelui gingen profeteren, zei niemand:

'Ze hebben nog geen ervaring; ze kunnen beter hun mond houden.'

Toen Vrouwen gingen profeteren, zei niemand: 'Ze horen er niet echt bij; ze kunnen beter hun mond houden.'

Toen slaven gingen profeteren, zei niemand: 'Het zijn maar slaven; ze kunnen beter hun mond houden.'

De Geest werd op Pinksteren uitgestort op ... alle vlees.

De vrouw staat naast de man.

De jongere naast de oudere.

De christen uit de heiden staat naast de christen uit de joden.

Je moet je voorstellen wat dat in de tijd van die eerste gemeente betekent moet hebben.

De jongere die tot zijn dertigste jaar niets in te brengen had, telde in de gemeente volop mee.

De vrouw die in de samenleving een tweederangspositie had, telde in de gemeente volop mee.

De slaaf op wie alleen maar minachtend werd neergezien, telde in de gemeente volop mee.

De heiden die voor joods besef overal buiten stond, telde in de gemeente volop mee.

Alles wordt op Pinksteren op z'n kop gezet.

De gemeente is het nieuwe volk van God waarbij door de Geest ieder betrokken wordt.

De gemeente als gemeenschap, waarin ieder een plaats heeft.

Dat is een gemeente waarin we open staan voor elkaar.

Waarin we elkaar liefhebben en dienen, niet alleen met woorden, maar ook metterdaad.

Dat is geen onbereikbaar ideaal.

Het echte gemeente-zijn is reeds gegeven in het werk van Christus en van de Geest.

De Geest schakelt mensen daarbij in.

Hij bezielt ze.

Laat u, laat jij je maar bezielen en inschakelen door die Geest van Pinksteren.

Dan zul je nog eens wat beleven!
Dan wordt het ook in uw en in jouw en mijn leven ... Pinkster-feest!
Amen.

Ds. Jan K.C. Kronenberg, Leeuwarden 23 mei 1996

! Graag een mailtje wanneer deze preek in een gemeente wordt gelezen. !